

▣ โดย [nong_inter](#) 11 กย 2009

น้องอินเตอร์อายุ 3 ขวบ 2 เดือน หลังจากพ่อแม่สังเกตเห็นความล่าช้าทางพัฒนาการและไปหาคุณหมอด้านพัฒนาการเด็กตั้งแต่ อายุ 2 ขวบ 11 เดือน คุณหมอบอกเพียงว่าลูกมีความล่าช้าทางด้านสังคม และภาษา ให้เราเล่นกับลูกให้สนุก ลดความกังวลและแนะนำการเล่นสมมติ ตอนนั้นน้องยังตอบคำถามปลายปิดไม่ได้เลย ล่าสุดไปพบคุณหมออีกครั้ง คุณหมอแนะนำให้รู้จักกับ floor time จากหนังสือและ DVD ของคุณหมอกิ่งแก้ว และทีมงาน เพื่อช่วยให้คุณหมอเห็นภาพ จึงขอเล่าพัฒนาการของน้องตามความเข้าใจในระดับเบื้องต้นของตนเองดังนี้

โดยภาพรวมการพัฒนาการเรื่อง สงบ สนใจ จดจ่อ / สัมพันธภาพ / การสื่อสาร / วางแผนการทำงานของกล้ามเนื้อ / เล่นสมมติ กับพ่อแม่และญาติผู้ใหญ่ใกล้ชิด จะทำได้ค่อนข้างดี ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ช่วงอารมณ์ดี สนุก จะเล่นกับพ่อแม่ได้นาน เช่น เล่นซ่อนหา เล่นเป่าลูกโป่งจากฟองสบู่ ติ๊กโป่งยาง เล่นเตะบอล ว่ายน้ำ พาไปเที่ยวสวนสัตว์ได้ ไปให้อาหารปลาตามวัด ไปเที่ยวชายทะเล และ ภูเขาได้ ... น้องจะผูกพันกับพ่อแม่ ชอบอ้อนแม่เวลาแม่กลับจากที่ทำงานจะดีใจมาก วิ่งเข้ามากอดและยื่นแก้มให้หอมโดยไม่ต้องบอกยิ้มอย่างมีความสุข ... หากแม่ดู หรือ โกรธ จะเสียใจ ทำหน้าเสียเอามือป้ายน้ำตา หากแม่เข้ามากอดในตอนนั้นก็จะร้องไห้แต่ก็หายเร็ว เวลาแกล้งให้น้องอยู่คนเดียว ไม่นานน้องก็เรียกหาแม่เสียงดัง เมื่ออยู่กับยาย ถ้ายายออกมาคุยกับเพื่อนข้างบ้านสักพักก็จะออกมาเรียกยายให้เข้าบ้าน แต่ไม่ยอมให้ยายกอดหรือหอมแก้ม ยายต้องขออนุญาตน้องก่อนจึงยอม ไม่อย่างนั้นจะโวยวาย กับพ่อน้องจะชอบเล่นขี่หลัง เตะลูกบอล หากแม่ไม่อยู่ด้วยสามารถนอนหลับกับพ่อได้ มีเรียกหาแม่บ้างแต่ไม่แงร้องหาแม่ อยู่และเล่นกับพ่อได้เป็นวัน

หากอยากเอาของจะบอกได้ เช่น ช่วยหยิบ...หน่อยครับ เอา...ให้หน่อยครับ จะไปโลดส์ มาฆ่าช่วยพาไปข้างนอกหน่อยครับ พร้อมทั้งผลัก ดึงมือไปด้วย เคยทดลองยื้อได้นานสุด 15 นาที หรือ ประมาณ 20-30 รอบ เพราะน้องใกล้จะทนไม่ไหวเลยหยุดยื้อไม่ยอมให้ระเบิด ถ้ากับคนอื่น ก็จะพอบอกได้ เช่น ยายช่วยไปข้างนอกหน่อย ยายล้างก้น ยายโทรศัพท์มา (เมื่อโทรศัพท์ดัง) น้าๆ พาไปกินข้าวโพดหนอย ไปโลดส์หนอย ส่วนใหญ่เป็นการบอกความต้องการของตน แต่กับญาติไม่มีใครใช้ floor time เนื่องจากไม่เข้าใจ ส่วนใหญ่จะเป็นการทำตามความต้องการของน้องเลยหากเข้าใจที่น้องพูด

น้องทำตามคำสั่งได้ เช่น บอกให้กินน้ำจะไปไปหยิบน้ำที่ตั้งอยู่บนโต๊ะ เปิดฝา รินน้ำใส่ฝาแทนแก้ว ต้มน้ำ ปิดฝา

เก็บเข้าที่ได้อะ หรือ ไปเปิดพัดลม แอร์ เปิดปิดไฟได้ ใส่รองเท้าเองได้ (ผูกเชือกรองเท้ายังไม่ได้ แต่ใส่ไม่สลับข้าง) หากบอกให้ไปเปิดประตู สามารถหยิบกุญแจไปเสียบในรูกุญแจได้และเรียกพ่อมาช่วยไข เวลานั้นอยากได้ของที่อยู่บนโต๊ะ น้องสามารถไปลากเก้าอี้ แล้วปีนขึ้นไปหยิบ หรือเก็บของได้เอง ทานข้าวตักเอง เวลาหิวจัดหรือทานไอศกรีมจะตักได้คล่องและเร็วมาก ทานข้าวเม็ดได้ ทานผักได้ ชอบทานแตงกวา แตงโม ผลไม้ ไข่ไก่ หรือกระถอยเองได้เมื่อปวดโดยไม่ต้องบอก ระบบขับถ่ายดี น้องสามารถตอบคำถามปลายเปิดได้ ถ้าเป็นเรื่องที่ตนสนใจ แต่บางช่วงมีความรู้สึกที่บางประโยคน้องไม่เข้าใจ เลยตอบมั่ว หรือตอบแบบขอไปที บางทีพ่อแม่ห้ามไม่ให้มองของ ก็จะหยิบของวิ่งไปหยุด แล้วก็มโหฬารพร้อมกับมองมาที่พ่อแม่ พอเราห้ามก็จะหัวเราะ เหมือนรู้ว่าเราห้ามแต่จะทำเล่นจะดูท่าที่เราว่าเป็นอย่างไร

สามารถสื่อสารกับผู้ใหญ่ที่คุ้นเคยได้บ้าง เช่น

ผู้ใหญ่ น้องอินเตอร์จะไปไหนมา

น้องอินเตอร์ ไปเซเวนครับ

ผู้ใหญ่ ไปซื้ออะไร

น้องอินเตอร์ ไปซื้อไอศกรีม

ผู้ใหญ่ ซื้ออะไรอีกครับ

น้องอินเตอร์ ซื้อนมครับ

การเล่นสมมติกับพ่อแม่ ส่วนใหญ่เป็นการเล่นตาม หรือพูดตามพ่อแม่ มีบางครั้งเวลาารู้สึกสนุกมากถึงจะพูดประโยคออกมาเองบ้าง เหตุการณ์สมมติเช่น ทำกับข้าว ขับรถ เล่นเป็นคุณหมอ คนไข้ ฉีดยา ฟังหัวใจ ท้อง หลังโดยสมมติว่ามีเครื่องตรวจ ตรวจหูและปากด้วยไฟฉาย (เล่นตอนเขาเด็กๆ เพื่อไม่ให้กลัวคุณหมอ) แต่ทุกอย่างต้องให้พ่อแม่บอกนำก่อนแล้วจะโต้ตอบ แต่บางครั้งหลุดไปเรื่องอื่นๆแล้วพ่อแม่เรียกก็จะนิ่ง เหมือนนั่งคิดอะไรคนเดียว การเล่นนี้ จะเล่นได้เฉพาะกับพ่อแม่ แต่ยังไม่คล่องนัก ยายและน้ายังไม่เคยลองเล่น น้องสามารถเล่าเรื่องสั้น ๆ จากภาพเองได้ โดยการถามนำบ้าง

ช่วงอารมณ์ไม่ดี เวลาอยู่กับพ่อคุณแม่จะอึดอัดมากอยากได้อะไรได้นั้น เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา อารมณ์ขึ้นๆ ลงๆ ชอบทำอะไรซ้ำๆ หยิบของก็ต้องวางที่เดิม ไม่พอใจ หากมีการขัดใจเกิดขึ้นเมื่อน้องกำลังทำกิจกรรมอยู่ เช่น รินน้ำกินเปิดประตู จะไม่พอใจมากหากมีคนช่วยเช่น เปิดฝาชวดน้ำให้ เปิดประตูให้ แค่นี้ประตูก็กก็ไม่ได้ อาบน้ำหากถูตัวให้ก็ไม่ได้ ต้องเอง จะอารมณ์เสียและเลิกทำทันที เปลี่ยนเป็นร้องตะโกนโวยวาย เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว เมื่อเกิดขึ้นจะร้องไห้เสียงดัง และนอนกับพื้น ตะโกนพูดในสิ่งที่ตัวเองไม่พอใจ เช่น จะเปิดฝาน้ำ จะเปิดประตู จะเล่นน้ำ พ่อแม่ต้องใช้วิธีการเข้าไปกอดแล้วพูดด้วยดีๆ นิ่งๆ ว่าลูกโกรธใช่ไหม ใครทำลูกโกรธ โกรธเรื่องอะไร พูดอยู่ไม่นาน ในบางครั้งก็จะสงบลงได้เร็วกว่าแต่ก่อน แต่บางครั้งถ้าทำอย่างไรก็ไม่สงบก็ต้องเบี่ยงเบนความสนใจ เช่น จะออกไปซื้อขนม ไปเซเวนแทน จึงจะสงบ

=====

ภาพรวมการพัฒนาการข้างต้นจะ “มีปัญหา” กับเด็กวัยเดียวกันที่โรงเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ไปโรงเรียนตอนเช้า ไม่ร้องไห้ว่าไม่อยากไปโรงเรียน แต่ไปถึงโรงเรียนจะไม่ไปรวมตัวกับเพื่อนๆ จะต้องไปนั่งที่รูปปั้นแปดทุกวัน ก่อนจะให้อุ้มไปหาคุณครู เมื่อพ่อแม่ไปส่งกับคุณครูจะนอนลงกับพื้นและมองเพดาน (เข้าใจว่าไม่

พอใจแต่ไม่ร้องไห้ บางครั้งก็มีน้ำตาซึม แต่คุณครูบอกว่าพ่อกับแม่ไปก็ไม่ทำอะไร เหมือนเด็กคนอื่นที่อยากอ่อนพ่อแม่)

จากการบอกเล่าของคุณครู น้องเป็นเด็กอารมณ์ดี ช่วงอารมณ์สนุก จะยิ้มและหัวเราะ เมื่อมีกิจกรรมดนตรี ประกอบท่าทาง น้องสามารถทำตามครูได้ทุกท่า และชอบปลูกผักสวนครัว สนใจกิจกรรม ร้อยลูกปัดใหญ่ เช็ดกระจก หยอดรูปเรขาคณิต ทอดไข่ดาว สร้างฟาร์มสวนสัตว์ (เพื่อนถามน้องอินเตอร์ว่าอันนี้ตัวอะไร น้องก็ตอบเป็นชื่อสัตว์ได้ทุกตัว) แต่นาน ๆ ครั้งถึงถามเพื่อนเป็นประโยคสั้น ๆ ว่าเพื่อนทำอะไร คุณครูมักจะชักจูงให้มาร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ

เวลาทั่วไป นั่งเล่นข้างเพื่อนๆ ได้ แต่มักไม่ถาม ไม่คุยกับเพื่อน ครูชักชวนให้คุย ก็จะไปตามครู พุดตามเพื่อน แต่ก็แยกตัวไปเล่นคนเดียว ชอบพุดคนเดียว ไม่ค่อยสบตา มองหน้าเวลาพูด ไม่วุ่นวายในห้องเรียน ยกเว้น มีน้องเล็กๆ กว้ออยู่ในห้อง จะเข้าไปตีหลัง ไปหยิก หรือกอดแรงๆ จนน้องร้องไห้แล้วตัวเองจะยิ้ม ... เวลาที่บ้านพ่อแม่ลองถามชื่อน้องๆ ที่โรงเรียน ก็จะบอกว่า ตีน้องๆ แล้วหัวเราะ (อาจเป็นเพราะพ่อแม่ห้ามไม่ให้ทำ เวลาทำพ่อแม่มีปฏิกิริยา ก็เลยหัวเราะออกมา หรือไม่เข้าใจความรู้สึกคนอื่น) บางทีเห็นเพื่อนเล่นโยนลูกบอลกัน มองแล้วก็ยิ้ม เหมือนอยากเล่น แต่ไม่ยอมเข้าไปเล่น ไม่ทราบว่าน้องไม่รู้วิธีเล่นหรือเปล่า ไม่ค่อยร้องไห้แหว่งแหว่งอยู่ที่โรงเรียน ยกเว้นบาดเจ็บ เช่นตกจักรยาน หรือ วิ่งไล่จับแล้ววิ่งหนีไม่ทัน (เป็นครั้งเดียว)

ตามความเข้าใจของคุณแม่ คิดว่าปัญหาหลักคือน้องบกพร่องเรื่องการเข้าหาคนและยังไม่เต็มขั้นอื่นๆ ตั้งแต่ชั้น 1 แต่ไม่รู้ว่าจะเข้าใจถูกหรือเปล่านั้นจึงอยากขอคำแนะนำว่าติดขัดขั้นไหนและต้องทำการแก้ไขอย่างไรคะ

คุณแม่ได้จองคิวนักบำบัดและแพทย์ไว้แล้ว แต่อาจจะต้องรออีกนาน ตอนนี้คุณแม่เริ่มศึกษาและทำ floortime ได้ 12 วันคะ หลังจากทำ floortime ตอนที่น้องอยู่กับเรา น้องพุดคนเดียวน้อยลง เพราะเราจะเข้าไปคุยกับน้องตลอดเวลา น้องดูค่อนข้างยืดหยุ่นขึ้นบ้างคะ แต่ตอนเช้าจัดการยากมากเพราะเราต้องบริหารเวลาเพื่อไปส่งน้องและไปทำงานให้ทัน คุณแม่สนใจ และเชื่อว่า floortime จะช่วยน้องและครอบครัวเราได้ ขอโทษนะคะที่เขียนชะงัด เพียงอยากให้คุณหมอ นักบำบัดท่านอื่น รวมทั้งพ่อแม่คนอื่นๆ มองเห็นภาพนะคะ คุณแม่และคุณพ่อไปส่งน้องที่โรงเรียนตอนเช้า คุณยายไปรับหลังเลิกเรียนตั้งแต่บ่าย 3 โมง ตอนเย็นคุณพ่อคุณแม่จะมาเจอน้องประมาณ 6 โมงเย็น แล้วจะอยู่อยู่กับคุณพ่อคุณแม่ตลอดหลักจากนั้น เราตั้งใจจะทำ floortime กับน้องทุกเย็นจนเข้านอน รวมทั้งเสาร์อาทิตย์

กึ่งแก้ว

ดูเหมือนความบกพร่องของน้องอินเตอร์จะไม่ได้มากมายอะไรมากนะค่ะ เท่าที่พบก็น่าจะมีไวกความรู้สึกนิดหน่อยเลยปรับตัวค่อนข้างยากในสถานการณ์ที่ตัวเองควบคุมไม่ได้ อย่างที่โรงเรียน และเขาน่าจะมีความกังวลที่ต้องจากคุณแม่ด้วย

นอกจากนี้เขาน่าจะมีความบกพร่องในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนด้วย เพราะที่คุณแม่เล่ามา จะเห็นว่า "การลงมือ" แก้ปัญหาของเขา มักจะมีเพียงขั้นตอนเดียวนะค่ะ และบางส่วนก็เป็น "ทำตาม" ที่ผู้ใหญ่บอก ไม่ได้ออกมาจากตัวของเขาเองสักเท่าไรค่ะ

อีกเรื่องหนึ่งคือ การฟังนะคะ ดูเหมือนน้องเขายังมีการเปลี่ยนเรื่อง และไม่ตอบคำถามอยู่บ่อย ๆ

ผลรวมของทั้งหมด ทำให้น้องเขามีพัฒนาการล่าช้าอยู่บ้าง (แต่ก็ดีกว่าเด็กส่วนใหญ่ในเว็บของเราค่ะ)

ในเรื่องของภาษานั้น จะเห็นได้ว่าน้องเขาตอบคำถามที่มาจากความจำได้มากพอควร แต่ไม่มีประโยคไหนที่เป็น การตอบคำถามความรู้สึก น้องเขาบอกกลัว เสียใจ โกรธ ได้หรือยัง ถ้าได้แล้ว บอกได้ไหมว่าโกรธเพราะอะไร ถ้า บอกพวกนี้ไม่ได้ มันก็จะออกมาเป็น "อาการ" อย่างที่เล่ามาค่ะ

คำแนะนำ

ข้อแรกคือใจเย็น ๆ ตั้งสติให้ดี

ต่อไปคือดทีวี และให้ช่วยทำงานบ้าน เวลาถามคำถามอะไรเขา ต้องตั้งคำถามตอบให้ได้ ถ้าตอบไม่ได้ ต้องให้ ตัวเลือก วิธีถามคำถาม ให้เน้นถามความคิด (คุณแม่ไม่รู้ว่าจะตอบว่าอะไร) ไม่ถามจากความจำ (คุณแม่รู้ว่า เขาจะตอบว่าอะไร) และหัดเล่นสมมุติ

โดยใช้หนังสือคู่มือเป็นเกณฑ์ เริ่มตั้งแต่เด็กคนที่ 2-3 เป็นต้นไป

รวมทั้งพาลูกไปพบนักกิจกรรมบำบัด เพื่อขอคำแนะนำด้วย

ถ้ามีโอกาส หาเพื่อนมาเล่นแบบ 1 ต่อ 1 ด้วยค่ะ

เน้นอีกครั้ง ใจเย็น ๆ ค่ะ

คุณแม่อ่านหนังสือ ช่วยให้ลูกอยู่ดีและอยู่ดีด้วยฟลอร์ไทม์ด้วยนะคะ การจะส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความ พร่อง ต้องมีพื้นฐานการดูแลเด็กปกติเป็นอย่างดีด้วยค่ะ

คุณแม่น้องอินเตอร์

ขอขอบคุณมากนะคะที่ให้คำแนะนำ ทางคุณพ่อคุณแม่เองก็ได้กลับไปอ่านคู่มือ ตอนนี้ขอไปใช้เวลาฝึก ปฏิบัติกับลูกนะคะ เพื่อทำความเข้าใจและรู้ว่าปัญหาที่เราไม่เข้าใจอยู่ตรงไหน (ตอนนี้รู้สึกว่าคุณจะเยอะไปหมด และ เรียบเรียงไม่ได้) จะได้สอบถามคุณหมอและทีมงานได้ตรงประเด็น

พอดีคุณแม่ได้อ่านกระทู้ของท่านอื่นๆด้วย เห็นว่าเรื่องของพ่อน้องเบรน พ่อน้องภูและท่านอื่นๆน่าสนใจ น้องๆ ต่างก็มีพัฒนาการที่ดีขึ้น คุณแม่ขอยืมมุกไปฝึกใช้หน่อยนะคะ

กึ่งแก้ว

จากลักษณะการตั้งคำถามของคุณแม่ นอกจากจะบอกรายละเอียดของน้องอินเตอร์แล้ว ยังบอกให้รู้ว่า คุณแม่สงบ มีสติ และช่างสังเกต คงขาดแค่ความเข้าใจอีกเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเองค่ะ

ดิฉันจึงมั่นใจว่า น้องอินเตอร์มีแนวโน้มที่จะดีขึ้นในเร็ววันค่ะ

แล้ววันหนึ่ง คำถามที่ถามเข้ามา จะเป็นประโยชน์ในการติดตามความก้าวหน้าของเธอค่ะ

เอาใจช่วย เริ่มเล่นกันให้สนุก ร่วมรับรู้อารมณ์ของลูกด้วยความสงบ เข้าใจ และไม่คาดหวัง นะคะ

โดย [nong_inter](#) » เสาร์ 28 ม.ค. 2012 9:54 pm

สวัสดีครับคุณหมอ ช่วงนี้น้องอินเตอร์ห่างหายไปนาน ตั้งแต่หน้าท่วมนะครับ แต่ก็ยังเป็นผลพลอยได้ที่ได้อยู่กับลูกช่วงอพยพนะครับ พ่อ แม่ รู้สึกว่าเขาพัฒนาขึ้นหลายๆ ด้าน ทั้งร่างกาย และ อารมณ์ โดยเฉพาะการบ่น จะบ่นเยาะเวลาไม่ได้อะไรตั้งใจ เห็นแบบนี้ก็สนุกดี เรื่องร่างกายก็คล่องแคล่วขึ้น วิ่งได้เร็วขึ้น หลบหลีก หรือ เข้ารุกไล่ได้เร็วและทนทานขึ้น (เวลาวิ่งไล่จับกับคุณพ่อ) ... โดยรวมๆ ก็ดูดีครับ

วันนี้ มีเรื่องมาปรึกษาคุณหมอกับครับ ช่วงนี้เขาจะเล่นกับเพื่อนๆ ที่บ้านเกือบทุกวัน โดยเด็กๆ ก็จะมาเล่นที่บ้านของอินเตอร์ ... จะมีเพื่อนผู้หญิงอยู่คนหนึ่ง แก้มจะปองๆ (จะให้ชื่อน้องแก้ม ก็แล้วกัน) ... อินเตอร์เห็นทีไร จะอดใจไม่ได้ ต้องไปจับ บีบ ขยำเบาๆ แต่ก็สร้างความรำคาญให้กับน้องแก้มเป็นอย่างมาก

คุณพ่อเห็น ก็จะไปจับกอดอินเตอร์ไว้ก่อน แล้วพูดคุยกัน

คุณพ่อ : อินเตอร์อยากทำอะไร

อินเตอร์ : อยากจับแก้ม มันปองๆ ตลกดี (แล้วก็พยายามดันตัวออก จะไปจับแก้มให้ได้)

คุณพ่อ : เหรอ อ้อ ชอบแก้มเพื่อนเหรอ ... เอ แต่เพื่อนรู้ไหม

อินเตอร์ : ขอจับแก้มหน่อย (พูดออกมา แต่หน้าตา ยังหิวเราะและ ท่าทางจะไปจับให้ได้)

คุณพ่อ : แล้วเพื่อนชอบไหมล่ะ (ระหว่างพูด น้องแก้มก็อยู่ด้วย คุณพ่อก็หันไปทางน้องแก้ม น้องแก้มเลยตอบมา)

น้องแก้ม : เราไม่ชอบนะ เราโตแล้ว ไม่อยากให้มาจับ

คุณพ่อ : อินเตอร์ ตกลงเพื่อนชอบไหม

อินเตอร์ : ไม่ชอบ (คุณพ่อว่า หน้าตายังไม่รับรู้อารมณ์เพื่อน ก็ยังอยากอยู่ดี)

กรณีนี้ คุณพ่อเลยตกลงว่า ห้ามจับไปก่อน เพื่อรักษาเพื่อนให้มาเล่นกับลูกอยู่

พ่อแม่เข้าใจว่าอินเทอร์เน็ตพอจะเข้าใจว่าเพื่อนรู้สึกยังไง แต่ก็อดไม่ได้ อยากรับจริงๆ ... จนหลายๆ ครั้ง คุณพ่อก็ห้ามไม่ทัน

จนวันนี้ เล่นซ่อนหลังผ้าม่านแล้วเบียดๆ กัน อินเทอร์เน็ตก็ไปถึง ขยำตัว กอดรัด จนน้องแค้นโกรธมาก มาฟ้องคุณพ่อคุณแม่ ว่าโกรธจริงๆ แล้วนะ จะไม่มาเล่นแล้ว จะไม่ให้อินเทอร์เน็ตเข้าบ้านด้วย

ตรงนี้คุณพ่อ กับ คุณแม่ก็คิดไม่ออกว่าจะช่วยอินเทอร์เน็ตยังไง ... ถ้าสุดคุณแม่ก็คุย ชวนคิด จนได้ข้อสรุปว่า หากเขาทนไม่ได้ จะขอเพื่อนจับเบาๆ แต่ถ้าเพื่อนไม่ให้จับเลย ห้ามยุ่ง เขาก็จะวิ่งไปแอบเลย

โดย [กิ้งแก้ว](#) 29 ม.ค. 2012

ดิฉันคิดว่าน้องอินเทอร์เน็ตพอที่จะต้องเพิ่มการกำกับวินัยแล้วค่ะ

ลักษณะการพูดคุย ต้องเป็นยืนยัน ในลักษณะ "อยากจับ แต่จับไม่ได้ ทำไงดี"

และ "ถ้าห้ามใจไม่อยู่ ต้องถูกทำโทษ"

พ่อแม่ต้อง "ช่วย" ทำโทษ เห็นใจว่าอยากจับ แต่ห้ามใจไม่ไหว แต่ต้องช่วยทำโทษ"

แบบตำรวจจราจรใจดี แจกใบสั่ง ทั้ง ๆ ที่เข้าใจ และเห็นใจนะค่ะ

โดย [nong_inter](#) » จันทร์ 30 ม.ค. 2012 8:01 pm

ขอบคุณครับ จะลองทำดูครับ ... อาจจะไปตรง "เห็นใจ" เพราะบางทีเราห้าม อารมณ์เราก็จะตำหนิเขาทันที ต้องเห็นใจ เมตตา ก่อน และ ทำโทษเมื่อละเมิดข้อตกลง

▣ โดย [nong_inter](#) » เสาร์ 11 ก.พ. 2012

ตอนนี้กำกับวินัยกับน้องอินเทอร์เน็ตได้ผลดีมากขึ้นครับ ... โดยยึดหลัก "รักและเข้าใจ แต่อะไรที่ทำไม่ได้ก็คือไม่ได้" คุณแม่จะทำหน้าที่นี้ได้ดีครับ เพราะรับรู้ความรู้สึกน้องได้ดี

ตอนนี้ร่างกายของน้องอินเทอร์เน็ตคล่องแคล่วขึ้นมาก สามารถขี่จักรยานสองล้อได้ และ ปั่นได้เร็วเท่ากับเพื่อนๆ ล่าสุด ได้ซื้อ สกูตเตอร์มาเล่นกับเพื่อนๆ สามารถเล่นได้ตั้งแต่วันแรกและคล่องแคล่ว ทำให้เพื่อนๆ ยอมรับ

ก็จะจับกลุ่มเป็นเด็กผู้หญิง 8 ขวบ กับ 5 ขวบครึ่ง แต่ชอบเล่นเหมือนเด็กผู้ชาย ซึ่งจักรยานแข่งกันได้ เล่นสนุกเตอร์ ไปเป็นกลุ่มได้ ... ตอนนี่รู้สึกว่าการนี้น้องพอรู้สึกกับเพื่อนได้ ... ในการเล่นกัน จะมีคุณพ่อไปเล่นกับเด็กๆ ด้วย ไปเล่นเป็นจระเข้ไล่กินหรือ ยักษ์ไล่จับ เด็กๆ ชอบเล่นกับคุณพ่อบ้าง มาเรียกทุกวัน (ได้ออกกำลังกาย ดูแลความปลอดภัย และสังเกตลูกๆไปด้วยครับ)

และช่วงวันหยุดตอนเช้า คุณแม่จะกันเวลาส่วนหนึ่ง สอนภาษาไทย ตอนนี่น้องอ่าน และ สะกดคำง่ายๆ ได้ โดยคุณแม่ ใช้หนังสือ มานี ชูใจ ของประถมหนึ่ง เล่มหนึ่ง ค่อยๆ สอน และให้เขาทำความเข้าใจเรื่องราวไปด้วย ... น้องอินเตอร์ยังเข้าใจเรื่องความเข้าใจจากการอ่าน เช่น โทเห่าเจ้าแก มานีก็ดูโต ... พอถามเรื่องราวว่าใครทำอะไรก็จะงงๆ ... คุณแม่ก็พูดคุยให้คิด เหมือนที่กำกับทุกๆ เรื่องนะครับ

อยากถามคุณหมอบ้าง ปกติ จะมีเทคนิคการสอนลูกได้อย่างไรบ้างครับ คุณพ่อ คุณแม่จะหาข้อมูลได้จากไหนบ้าง และช่วงนี้ คุณพ่อคุณแม่ กำลังหาโรงเรียนให้น้องอินเตอร์อยู่ ไปเจอที่คิดว่าเหมาะกับเขาที่สุดขุมวิท แต่การเดินทางไปทำงานจะลำบาก กลับมาเล่นกับเขาก็ลำบากเพราะรถติด (จริงๆ ต้องย้ายบ้านกันเลย) ... ที่ใกล้เข้ามาหน่อย ก็เรียนเป็นกิจกรรม แต่ เป็นโรงเรียนสองภาษา (ภาษาเดียวยัง งง อยู่เลย) ... ไม่ได้หวังอะไรกับโรงเรียนมากนักครับ แต่ถ้าเขาเข้าโรงเรียนตามมาตรฐานปกติ กลัวว่าจะมีปัญหาเป็น "เด็กหลังห้อง" ทำให้เขาไม่ชอบโรงเรียนนะครับ

▣ โดย [กิ้งแก้ว](#) » อาทิตย์ 12 ก.พ. 2012 11:37 am

อยู่ใน DVD การเตรียมความพร้อมเรื่องการเรียนรู้

เด็กของเราอาจจะเป็นเด็กหลังห้องอยู่สองสามปี

ต้องคอยจน auditory processing คือทำความเข้าใจเสียงที่ได้ยิน (รวมทั้งคำที่อ่าน) ให้คล่องก่อน

ส่วนภาษาอังกฤษ แนะนำให้เสริมด้วยระบบ phonic (phonetic) awareness ซึ่งมีสองเจ้า คือ I can read กับ phonic first ค่ะ

▣ โดย [nong_inter](#) » อังคาร 01 พ.ค. 2012 7:14 am

หลังจากเข้าอบรมวันที่ 28 เมษายน คุณพ่อกลับมาเล่นสมมติและพูดคุยแบบเน้น clean and clear ตามที่เข้าใจเพิ่มขึ้น รู้สึกได้ว่า เล่นกับลูกได้กว้างขึ้น แม้แต่ theme ต่อสู้ที่เขาอยากเอาหุ่นสัตว์ประหลาดของเขา มาลุยกับพ่อเสมอ รอคอยกับจบไม่ได้ มันอยากอัดสนอง SI

หลังจากกล้าที่จะถามลูกให้เคลียร์ และเข้าเป็นเสียงที่สามเมื่อเขากลัว จนได้จังหวะให้เขาลุย และ ปล่อยให้ชื่นชมความสำเร็จ (เขาเอาชนะ สัตว์ประหลาดอีกตัวด้วยอาวุธที่คิดขึ้นเองใหม่) ... น้องอินเตอร์แสดงความดีใจมาก

อย่างที่ไม่เคยเห็นในการเล่นมาก่อน (ดีใจมากๆ)

ต้องขอบคุณการอบรมที่ทำให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้ง เรื่อง เสียงที่สาม ขึ้นมาจริงๆ ครับ

▣ โดย [กิ่งแก้ว](#) » อังคาร 01 พ.ค. 2012 7:22 am

[ดีใจคะ ที่กิจกรรมที่ทำ เอื้อประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมคะ](#)

[nong_inter](#) 12 กพ 2013

สวัสดีครับคุณหมอ

สรุปพัฒนาการของน้องอินเตอร์ตอนนี้ครับ

เรื่องร่างกาย น้องอินเตอร์มีความแข็งแรง ทนทานมากขึ้น และสั่งการกล้ามเนื้อได้ดีขึ้น โดยคุณพ่อเล่นจับเดินไถนา แข่งเดินแมงมุมกับลูก แรกๆ ทำไปน้องก็บ่นไป ตอนนี้อยากทำโชว์ความแข็งแรง เพราะเราชมไว้มาก

พากระโดดเชือก แรกๆ มีติดขัดเรื่องจังหวะและพาให้อารมณ์เสียเพราะอยากทำให้ได้ แต่ก็เป็นโอกาสที่ใช้การเข้าอกเข้าใจ และการให้กำลังใจ ... และ ช่วยเขาย่อยขั้นตอน เช่น แกว่งเชือกเบาๆ แล้วโดดข้าม จนตอนนี้ แกว่งเชือกข้ามหัวได้แล้ว

พาทัดเตะฟุตบอล เพราะ แข่งกับเพื่อนแล้วแพ้ เลยไม่ยอม ร้องไห้ เจ็บใจ มาซ่อม ...

ต้องย่อยขั้นตอนเป็น ซอยเท้า หัดขยับขาใส่โลดตัวไปด้านข้าง เตะบอลให้เอียง ซ้ายขวา ตอนนี้ก็มั่นใจขึ้น เพราะเริ่มควบคุมลูกบอลได้

พาลเล่นกับเพื่อนๆ แถวบ้านตอนเย็นๆ ตอนนี้น้องมีความอยากออกไปเข้ากลุ่ม แม้ว่าเวลาเข้ากลุ่มจะดูตลกๆ อยู่บ้าง และกลุ่มที่ไปเล่นด้วยนั้น เป็นเด็กชน (ขนาดผู้ใหญ่แถวนั้นตะโกนเรียกยังไม่หยุดฟัง) และ ภาษากายแรง ซัดกิจกรรมที่เล่น ก็มี ซี่จักรยานตามๆ กัน ที่คุณพ่อพาลเล่นก็มี เล่นแปะแข็ง จระเข้ขวางคลอง โยนบอล เตะบอล กระโดดยาง

ระหว่างการเล่น ก็มีเด็กคนนึงในกลุ่มชอบแหย่ทุกคน เช่น ทำท่าเงี้ยวมือจะตี เพื่อนๆ แต่ทำหน้าที่ก็ยิ้มๆ ก็โดนเพื่อนคนอื่นๆ ไปมั้ง พอมาทำใส่อินเตอร์ ... อินเตอร์จะบอกว่า เฮ้ย อย่าตีและกลัวจริงๆ ก็จะมาวิ่งรอบคุณพ่อ (ทำให้เพื่อนชอบแกล้ง เพราะตอบสนองด้วยการกลัวจริง) คุณพ่อก็จะดูพิกนึ่ง ถ้าเห็นว่าเริ่มกลัวจัดๆ กังวล แก้ปัญหายังไม่ได้ ก็จะแกล้งเรียกเด็กคนนี้มาเล่นอย่างอื่นกัน

เร็วนี้ เด็กกลุ่มนี้ก็ซื้อ กระเทียมดอกไม้ไฟ ที่ปลางพื้นแล้วตั้งมาเล่น น้องออกไปเล่นด้วย พอเจอก็กลัวๆ กล้าๆ ปิดหู แต่ก็ยังไม่วิ่งเข้าบ้าน ยังดูๆ อยู่ หน้าตาก็ออกกลัวๆ ... เพื่อนเห็นก็มาแหย่ว่าจะเอามาปาใส่เท้ามั้ง ก็วิ่งหนีไปๆ มาๆ สองสามรอบ มาจูงมือคุณพ่อไปอยู่ใกล้ด้วยๆ

คุณพ่อก็ถาม กลัวไซ้ไหม จะเข้าบ้านก่อนก็ได้นะ

น้อง ... กลัวแต่ก็อยากดู (ก็อยู่แอบดูเพื่อนๆ แล้วก็วิ่งหนีไปมั่ง กลับมาดมั่ง)

ท้ายสุด ก็มีเพื่อนเอามาให้กล่องนึง สักพักก็เริ่มตัดสินใจเอามาปา ก็รู้สึกว่าคุณกลัวน้อยลง

ในกลุ่มนี้ ก็มีเด็กผู้หญิง อายุประมาณ 11 ขวบ ก็จะชอบอินเตอร์ เพราะเป็นเด็กเรียบร้อย

จะคอยปกป้อง คอยว่าเด็กคนอื่นให้ และชอบมาเล่นด้วย

และมีเด็กผู้ชายสองคน อายุ 7 ขวบ พอๆ กับอินเตอร์ (อินเตอร์อายุ 6 ขวบ 9 เดือน) ก็จะชนมาก

ชอบแหย่ ชอบล้อ พอเล่นด้วยกันได้ แต่ถ้ามีจังหวะ ไม่ถึงกับไม่ชอบหน้า แต่บางจังหวะก็กีดกัน แบ่งฝักฝ่าย

ล่าสุด ไปเล่นกันแล้วกลุ่มเด็กชน ขึ้นไปบนหลังรถกระบะ อินเตอร์ก็อยากขึ้น แต่เพื่อนก็ไม่ให้ขึ้น ทำท่ากัน ทำหน้ายักษ์ใส่ แล้วก็หัวเราะ อินเตอร์ก็มีสีหน้ากังวล คิ้วขมวด เดินไปบอก "ขอขึ้นหน่อย" ก็ไม่ได้ วิ่งมาจูงมือคุณพ่อ ให้ไปช่วย

คุณพ่อ ... อินเตอร์ อยากขึ้นนะ ... แหม ทำไมพวกนี้ ไม่ให้ขึ้นนะ

อินเตอร์... ไซ้ ก็บอกแล้วนะ ยังไม่ให้อีก (แล้วก็มองไป พยายามเดินไป แล้วก็กลัวสีหน้า เดินกลับมาอีก)

คุณพ่อ ... อืมมมม เอาใจดี .... เออเนี่ย แต่พวกนี้ ก็ไม่ให้น้องขึ้นรถด้วยนะเนี่ย คูสิ ยังอยู่ข้างล่างอยู่เลย (พอดี มีตัวเปรียบเทียบ)

อินเตอร์ก็มองพักนึง แล้วก็บอกขึ้นมาว่า ... ไม่เล่นกับพวกนี้ก็ได้ ป้า กลับไปกินข้าวดีกว่า ไปเล่นเตะบอกันในบ้านก็ได้ (เสียงแบบ อารมณ์ เซ็ง ได้มากๆ คุณพ่อก็แอบดีใจนะว่าหาทางออกได้)

คุณพ่อ ... เออ วันนี้พวกนี้ชนมาก ไม่เล่นก็ได้ วันหลังชนน้อยก็มาเล่นกันใหม่ (เออๆ ออๆ ไปกับอารมณ์ลูก เป็นพวกเดียวกัน)

สักพัก ก็ได้ยินเสียงผู้ใหญ่ เอ็ดมา ว่าไปเล่นรถกันทำไม อินเตอร์ก็วิ่งกลับไปดู แล้วก็วิ่งกลับมาบอกว่า พวกนั้น โดนดุเลย

คุณพ่อเลยบอก เออ สมน้ำหน้าเลย ... อินเตอร์ก็ยังคุยเรื่องนี้ที่บ้าน คุณพ่อก็สังเกตว่า กังวลหรือเปล่า พยายามเข้าใจอารมณ์และซักถาม ก็ไม่มีอะไรติดค้างใจ

เท่าที่ดูๆ สังเกตและสรุปได้ว่า

น้องมีความทนทานกับกิจกรรมของเพื่อนได้ระดับนึง อยากที่จะไปเข้ากลุ่มทุกๆ วัน

แต่ภาษากาย ภาษาพูด ที่ส่งให้เพื่อน ยังไม่แรงพอ แก้ปัญหาไม่ได้

การเล่นเป็นกติกา วิ่งหนี วิ่งหลบ ทำได้ แพ้ได้บ้าง ในการเล่นเป็นกลุ่ม แต่ถ้าเล่น สองต่อสองแล้วแพ้ หรือเป็นพวกนับคะแนน เห็นว่าแพ้ชัดเจน จะยังเสียใจมากอยู่

ตรงเสริมภาษากายให้ชัด และ แก้ปัญหาหลากหลาย คุณพ่อก็หนักใจอยู่ เพราะเล่นสมมติ ลูกก็ทนนหน้าตา หรือเสียงดังๆ คุณพ่อได้ คือ มีตกใจบ้าง แต่ก็กลับมาสู้ได้ ... ตรงนี้คุณหมอ และ เพื่อนๆ มีคำแนะนำไหมครับ

๓ โดย [กิ่งแก้ว](#) » อังคาร 12 ก.พ. 2013

โจทย์ "เด็กเกอร์แบบจะแจ้ง" จัดเป็นโจทย์ที่รับมือได้ยาก

แต่ก็ต้องพยายามช่วยประคับประคองน้องอินเตอร์ ให้มีทางเลือกที่หลากหลายมากพอ

เพื่อรองรับด้านถัดไป คือเด็กที่เกอร์ที่ทั้งฉลาดทั้งเนียน..ซึ่งอีก 2-3 ปีข้างหน้า น้องอินเตอร์อาจจะได้พบ
ช่วงเวลานี้ ไม่มีอะไรสำคัญกว่า "ฝึกซ้อม ฝึกซ้อม และฝึกซ้อม"

อะไรที่ยังรับมือไม่ได้ ก็ฝึกซ้อมไป แต่ก็ไม่ถึงกับต้องเคร่งเครียด ทำไปเรื่อย ๆ

เมื่อฐานกายแข็งแรง ปรับลดความไวความรู้สึกสำเร็จ พร้อม ๆ กับสร้างเสริมความภาคภูมิใจให้เกิดจริง

เขาจะได้ใช้ทักษะทั้งหมด เพื่อความอยู่รอด ในความหลากหลายของผู้คนในสังคม

ช่วงนี้ อย่าลืมนำปัญหาความไวทางสายตาด้วยการเล่น ตีเบต และโยนรับบอลเร็ว ๆ ด้วย

ระดับการใช้สายตาของการเตะบอลและโยนรับบอล นั้น แตกต่างกันค่ะ

---

๓ โดย [nong_inter](#) » อังคาร 12 ก.พ. 2013

ขอบคุณครับ ... วันนี้ก็โดนอีก เดียวให้สงบๆ ก่อนแล้วจะลองไล่ สถานการณ์และตัวเลือกดูครับ รู้สึกว่าล้นครับ
(ก็ยังดี มีโจทย์ให้เห็นเองแถวบ้าน ถ้าที่โรงเรียนคงไม่ได้เห็น)

เรื่องโยนบอล ตอนนี้รับบอลใหญ่ได้ดีขึ้นครับ เหลือจะลองบอลเล็กๆ และตีเบตครับ

---

๓ โดย [กิ่งแก้ว](#) » อังคาร 12 ก.พ. 2013

คอยปรับจังหวะการ "ป้อนโจทย์" ให้ดี ๆ นะคะ หากจังหวะให้พบความสำเร็จบ้าง เจอ "ของแข็ง" ติด ๆ กัน ก็คง
จะแข็งเหมือนกันค่ะ

---

๓ โดย [nong_inter](#) » พุธ 13 ก.พ. 2013

คุณพ่อมานั่งไล่อ่าน บทความเรื่องเล่นกับเพื่อนของน้องแก้ว ... คิดว่าได้แนวทางเยอะมากครับ เวลาเจอเอง มา
อ่านแล้วจะอินกว่าอ่านตอนที่ลูกยังไม่ถึงขนาดนี้

ยังโชคดี ที่อินเทอร์เน็ต ไม่หล่นมาก ... ยังกลับมาเล่นสมมติ กับ คุณพ่อได้ และ คุณเรื่องอื่นๆ ได้ ...
เรื่องโจทยยากตรงนี้ พักไว้ก่อน (กลุ่มนี้เขียนจริงๆ) เอาไว้ไปหาไปหาเพื่อนที่ซี้กันบ้างดีกว่า สลับๆ กันไป ..

ขอบคุณครับ

drawn by nonginter.com

▣ โดย [nong_inter](#) » อังคาร 06 ส.ค. 2013

กิจกรรมประจำวัน

จันทร์ ถึง ศุกร์ ดีเบต ดีปิงปองแบบง่ายๆ เติงบนพื้นแล้วให้ตีกลับได้
เสาร์ อาทิตย์ เตะฟุตบอล ซี่จักรยานสองล้อ และเล่นกับเพื่อนสนิท หนึ่งต่อหนึ่ง แบบมีผู้ใหญ่เล่นด้วย
หากปล่อยให้เล่นกัน บางทีก็เล่นคนเดียวจะเพลิน จนไม่คิดว่าเพื่อนจะเบื่อหรือเปล่า
แต่น้องอินเทอร์เน็ตจะคิดถึงเพื่อน อยากเล่นกับเพื่อนคนนี้มาก หากไม่เจอจะบ่นมากๆ เสียใจมากๆ

การเรียน

สามารถเรียนพ่อได้ ฟังคำสั่งครูได้ สามารถบอกได้ว่าครูสั่งให้ทำอะไร หรือ ให้เตรียมของอะไรไปได้ จัดการบ้าน
มาได้ ทำการบ้านพ่อได้ ชอบวิชาพูดภาษาอังกฤษ เรียนเลข และ ภาษาไทยได้กลางๆ ไม่ชอบวิชาสังคม

ปัญหาที่โรงเรียน

ตอนนี้ ตกเย็นจะมาบอกว่า วันนี้แกล้งเพื่อน ทำร้ายเพื่อน อยากจะแย่งของเพื่อน ก็ลองถามดู

แม่ - ทำไม่รู้สึกลอยแกล้งเพื่อน

อินเทอร์เน็ต - ก็เพื่อนเสียงเหมือนเด็ก ตัวก็ดำๆ

แม่ - เห็นแล้วทนไม่ได้ตรงไหน

อินเทอร์เน็ต - ก็ตัวดำๆ มากๆ เสียงก็เหมือนเด็กๆ

แม่ - รู้ไหมทำแล้วเพื่อนรู้สึกยังไง

อินเทอร์เน็ต - เพื่อนก็จะไม่ชอบ จะว่าอินเทอร์เน็ตเป็นเด็กเกเร

แม่ - ถ้าเพื่อนเขาไม่ชอบแล้วทำกลับมาละ

อินเทอร์เน็ต - แต่เราไม่กลัว เพราะไม่มีวิชาเทควันโด เราจะอัดเพื่อน เราสู้เพื่อนได้

คุณพ่อ คุณแม่ ก็ไปต่อไม่เป็น ก็จนแต่มีเลยต้องทำโทษโดยการงดเล่นเกมรถแข่ง ซึ่งปกติจะได้เล่น เสาร์ อาทิตย์
ก็จะจ้อย บ่นๆ ว่า ไม่ได้ทำอะไรที่สบายใจเลย

ก็จะมีเรื่องแบบนี้ ที่ไม่รู้จะจัดการ หรือ สืบลงไปยังไงคะ ... วันนี้คุณพ่อก็เล่นให้เขาเป็นโจร เป็นคนร้าย แล้ว
เอาชนะตำรวจได้ พอดีใจ ก็พยายามต่อรองว่าวันอื่นให้ตำรวจชนะบ้างนะ

โดย [กิ้งแก้ว](#) » พุศ 07 ส.ค. 2013

ด้วยโปรไฟล์ของเขา ดิฉันไม่คิดว่าเค้าทำจริงหรอกค่ะ บางทีจินตนาการของเด็กก็เนียน แบบพูดเป็นตุเป็นตะ
หาทางสืบก่อนดีกว่า หากทำจริง ๆ ป่านนี้เจออัดกลับแล้วละค่ะ

▣ โดย [nong_inter](#) » พุศ 04 ก.ย. 2013

เรื่องที่โรงเรียน สรุพบว่า เขารู้สึกว่าเพื่อนคนนี้ หน้าตาตลกดี แต่ไม่รู้จะทำยังไง เลยบรรยายออกมาว่าจะแกล้ง แต่
พอไปสืบเรื่องราวแล้ว เวลาทำออกมาเหมือนชอบแหย่เพื่อน เพื่อนเลยยังไม่รู้สึกอะไรมากนัก คิดว่ารำคาญนิดๆ

จนทุกวันนี้ ไม่รู้ไปทำยังไง กลับมาจากโรงเรียน ก็บอกว่ามีเพื่อนชื่อ A กับ B

แม่เลยลองซักถาม

แม่ - มีเพื่อนชื่อเธอ ดีจังเลย แล้วรู้ได้ไงว่าเขาชอบเรา

อินเตอร์ - ก็ เขาไม่ชอบน้อง D (เป็นเด็กผู้หญิง) เราก็ก็นอด้วยเลยเป็นเพื่อนชื่อ

แม่ - อ้าว เขาไม่ชอบน้อง D แล้ว เขาชอบเราได้ไง

อินเตอร์ - ก็เราบอกว่าเราก็ก็นอชอบน้อง D เขาก็เลยชอบเราเลย

(ซักไปๆ มาๆ ก็วนๆ อยู่แบบนี้ เลย งงๆ เลยลองถามแบบอื่น)

แม่ - เป็นเพื่อนชื่อแล้วเล่นอะไรกันมั่ง

อินเตอร์ - ก็เล่นไล่จับ เล่นแกล้งน้อง D (โ้ย้ งง ไปเลย)

แต่อินเตอร์ จะรู้สึก ชอบไปโรงเรียน มากกว่าตอนอนุบาล จะพูดแต่เรื่องเพื่อน A กับ B เวลาพาขึ้นรถไฟฟ้า ก็จะ
บอกว่าคิดถึงเพื่อน เพราะเพื่อนชอบรถไฟ เวลาไปส่งที่ห้องเรียน เพื่อนๆ จะเล่นแอบ คอย จ๊ะเอ๋ เด็กที่กำลังเข้า
มา อินเตอร์ก็จะหัวเราะ แล้วก็ไปเข้ากลุ่มคอยแอบ จ๊ะเอ๋เพื่อนคนต่อไป ด้วยท่าทางสนุกๆ และ มีความสุข ดูดี
ขึ้นกว่าตอนอนุบาลมาก

เวลากลับมาจากโรงเรียน ก็มีเด็กแถวๆ บ้าน เล่นกันอยู่ แต่ก่อน ก็ดูเล่นไม่ค่อยทันเขา แต่ตอนนี้ ดูเล่นกลมกลืน
มากขึ้น ก็มีเด็กที่ปราดเปรียวกว่ามาก แต่ก็ดูยังไม่ปัญหาอะไร แถมยังเล่นกันแล้วหัวเราะ ตลกๆ ... เช่น เล่น A
E I O U แล้วทำท่าหนึ่งๆ ก็จะทำท่าตลก บ้าๆ บอๆ กันได้ หรือ มีของเล่น เล็กๆ มีไฟ ก็มาโชว์เล่นกันตอนค่ำๆ ก็
มีสมมติเป็นการแสดง อินเตอร์ก็จะ ตื่นเต้น หัวเราะไปกับเพื่อนๆ

แล้วก็วิ่งเข้ามาขอล้องไปถ่ายรูป ... คุณพ่อคอยดู แต่ไม่ต้องเข้าไป แทรก หรือ คอยดูคำพูดให้แล้ว

แต่ก็มีบางเหตุการณ์ ที่ยังไม่รู้จะไปยังไงครับ เช่น

มีการเล่นซ่อนหากัน สักพัก อินเตอร์ก็วิ่งมา

อินเตอร์ - พ่อ ไปดูสิ เจ้า เล็ก แตะกล่องข้าวใส่หน้าน้อง

พ่อ - อ้าวเราเธอ เออ แล้วที่มาบอกเนีย มาบอกทำไมละ รู้สึกยังไง

อินเตอร์ - ก็อยากให้ไปดู เล็กจะได้โดนดู (เริ่ม งง)

พ่อ - อ้าว เล็กโดนใครดู

อินเตอร์ - โดนยายเล็กดู

พ่อ - แล้วมาบอกพ่อทำไมล่ะ พ่อไม่ได้ไปดูเขา

อินเตอร์ - ก็จะให้ไปดู จะได้สมน้ำหน้า โดนดู (แล้วก็เริ่ม พุด จับความไม่ได้ ... งง)

ก็จะมีเรื่อง พวกนี้ล่ะ ครับ ที่ฟังแล้วคิดว่าแปลกๆ มีจุดแฉๆ เรื่อง เกี่ยวกับ เพื่อนแก๊งค์กัน ต้องโดนครูดู โดนยายดู เรื่องเพื่อนทำงานไม่เสร็จ อยากไปตีเพื่อน (แต่คงไม่มีท่าทางคุกคาม)

แต่ไม่รู้จะพูดไปยังไงครับ ก็มีต้นๆ ตรงแถวๆ นี้ครับ

▣ โดย [กิ้งแก้ว](#) » พฤษฯ. 05 ก.ย. 2013

"ก็อยากให้ไปดู เล็กจะได้โดนดู"

"ก็จะให้ไปดู จะได้สมน้ำหน้า โดนดู"

ที่คุณพ่อรู้สึกว่ามัน ะ เพราะด้วยระดับของภาษา ที่บ่งบอกความรู้สึกในอารมณ์ที่ละเอียดอ่อน เคายังไปไม่ถึง โดยยังบอกเป็นความต้องการทางกาย (การกระทำ) คือบอกเป็นพฤติกรรมที่เขาต้องการให้เกิด คือ “จะได้ไปดู” “จะได้โดนดู” “จะได้สมน้ำหน้า”

อาจจะต้องถามบ้าง ให้คำศัพท์บ้าง ให้ตัวเลือกบ้าง

ดิฉันอยากจะเดาว่า ความรู้สึกที่แท้จริงกรณีนี้ คือ "สะใจ" ค่ะ

เรื่องเพื่อนทำงานไม่เสร็จ อยากไปตีเพื่อน (แต่คงไม่มีท่าทางคุกคาม) ก็เหมือนกัน

น่าจะเป็น รำคาญ หงุดหงิด เปื่อ อยากจะทำอะไรสักอย่างให้มันเสร็จ ะ เห็นอะไรไม่เรียบร้อย แล้วไม่สบายใจ อึดอัดใจ หรือว่าเครียด ลุ้น ตื่นเต้น ทำไม่เสร็จคนเดียว ทำให้คนอื่นอดเล่น หรือคนอื่นโดนดู

มีความเป็นไปได้เยอะค่ะ

ช่วงนี้ก็เน้นคำที่เป็นนามธรรม และต่อ 7- 8 ไปเรื่อย ๆ ค่ะ

